

Помічник обласного депутата Валентина Мельничук: «Мене запросили в команду, бо їм потрібні чесні люди»

Валентина Мельничук – адвентистка сьомого дня з м. Чернівців. Керівник благодійного фонду «Сім'я і здоров'я». Першу освіту отримала в Чернівецькому державному університеті (математичний факультет) у 1978 році. Також отримала ступінь магістра гуманітарних наук в області релігії в 1996 році в університеті Ендрюса. Викладала в Буковинському біблійному інституті і Східноукраїнському біблійному інституті, в обох цих закладах працювала заступником директора з навчальної частини. Проводить просвітницьку роботу в школах для вчителів, учнів та їхніх батьків на теми ЗОЖ, боротьби із залежностями. З осені 2020 року – на громадських засадах працює помічником обласного й міського депутатів м. Чернівців.

Валентино Федорівно, як Ви стали помічником депутата?

Це не так довго триває. На початку вересня 2020 року представники однієї політичної партії, яка також є громадським рухом, мені запропонували, щоб я балотувалася в депутати обласної ради. Спочатку я не дуже погоджувалася, бо була далека від політики. Запитала, чому мене, 66-річну жінку, запрошують на таку відповідальну роботу, хоч я відмовлялася. Мені відповіли, що хочуть, щоб у їхній команді працювали чесні люди. Коли мені сказали таку фразу, я, як людина віруюча, не могла відмовитися.

Порадилася з керівництвом адвентистської церкви в Буковинському регіоні, вони сказали, що у 2020 році багато адвентистів, які не є служителями церкви, балотуються до обласних, місцевих і районних рад. Тут немає суперечності з

релігійними переконаннями. З боку відповідальних керівників церкви не було заперечень. Хоча в церкві зустрічаються іноді й такі члени церкви, які не голосують взагалі і не розуміють, для чого віруючим балотуватися в депутати. Тож я почала зустрічатися з виборцями, у тому числі з заступниками директорів шкіл.

Я набрала велику кількість балів, але все ще недостатню для проходження в обласну раду. Проте, могла пройти за списком. Оскільки я не мала досвіду роботи як депутата, в обласному громадському русі пояснила, що мені краще комусь допомагати. Першим за списком йшов Олег Чорний. Це директор департаменту охорони здоров'я Чернівецької області. Тобто, в його підпорядкуванні знаходяться всі медичні установи м. Чернівці та області. Ми знайшли порозуміння, і зараз він є обласним депутатом, а я – його помічником. Вибори відбулися 25 жовтня 2020 року, але наша робота допомоги людям почалася ще з того часу, відколи я почала балотуватися.

У чому полягає ця робота зараз, може є щось нове, з чим Ви не стикалися раніше?

Як помічник, я працюю з документами, зв'язуюся з людьми, з якими обговорюємо проблемні питання, формулюю запит і звертаюся з ним до Олега Чорного, він переглядає документи, ставить свій підпис і тоді подаємо звернення до обласної ради.

Ця робота почалася ще тоді, коли я тільки балотувалася.

До прикладу, у вересні минулого року я отримала прохання допомогти молодій парі, яка переїхала з Донецька. Чоловік на інвалідному візку, без ніг, не працює, а дружина працювала, але на той момент хворіла. У них не було коштів не тільки на лікування, а й на діагностику. Раніше у Донецьку той чоловік отримував пенсію як особа з інвалідністю, а жінка отримувала виплати з безробіття. А тут, у Чернівцях, ця сім'я знімала квартиру, яку оплачували з пенсії чоловіка, церква допомагала

їм продуктами, але цього було недостатньо. Через те, що в них не було прописки, жінка не могла звернутися до органів місцевої влади і тому не отримувала жодної грошової допомоги. Я звернулася до депутата, пояснила ситуацію, яка склалася в цій сім'ї. Він домовився, щоб жінці зробили безкоштовну діагностику, а пізніше призначили безкоштовне лікування. Потім від імені цих людей нам надійшла щира подяка за допомогу.

Пізніше теж зверталися люди, в яких були певні проблеми: когось обстежити, пролікувати, комусь матеріально допомогти.

Так, уже в цьому році допомогли одному хлопчику з ДЦП, Олександру Вальчуку, якого я знаю протягом шести років. Коли ми з благодійним фондом раніше робили новорічні чи різдвяні благодійні програми, на ці зустрічі його завжди привозили батьки. То коли треба було отримати подарунок, його підносили, ставили на ніжки і він своїми руками брав подарунок. Зараз йому 15 років і в нього дуже слабкі ніжки. Коли була чергова благодійна акція, я розмовляла з мамою цього хлопчика про те, як вони живуть. Родина, друзі допомагають, а від держави вони нічого не отримували. Ми сприяли в оформленні допомоги для нього через соціальний захист. За 15 років цей хлопчик жодного разу не проходив МРТ. Ніхто не говорив їм про таку необхідність, вони лікувалися лише в одного лікаря. Тож депутат домовився, щоб хлопчику зробили безкоштовне обстеження. Я була така рада, але виявилось, що хлопчик перелякався тих звуків, які утворюються при проходженні МРТ. Потрібно було зробити це ще раз з анестезією. Тоді Олег Васильович сприяв, щоб це було зроблено за допомогою анестезіолога з дитячої обласної лікарні.

До речі, будівництво цієї лікарні розпочалося ще у 2008 році. Був закладений фундамент і підняті стіни до половини першого поверху. На тому й зупинилося і так це стояло кілька років. Тоді наш благодійний фонд і церква адвентистів сьомого дня провели благодійний концерт у філармонії на підтримку дитячої обласної лікарні. Повідомили головного лікаря, на захід прийшли близько 30 лікарів. Ми на той час зібрали близько 10

тисяч гривень. Це не такі великі гроші. Але тоді були присутні журналісти, і після цього концерту вони підняли питання: чому на будівництво дитячої обласної лікарні увагу звертає благодійний фонд, а не місто. І тоді, коли це питання почали піднімати на обласній, міській радах, серед спонсорів, то за два роки повністю побудували цю лікарню, з усім устаткуванням. Отже, свого часу нашим благодійним концертом ми звернули увагу на цю важливу проблему. І головний лікар Сергій Сторожук сказав, що ми зробили велику роботу і можемо завжди розраховувати на їхню допомогу і підтримку.

І коли я вже в цьому році звернулася до головного лікаря, то він і Олег Васильович все організували, щоб хлопчик міг пройти МРТ з анестезією. Викликали дитячого анестезіолога з відпустки і той безкоштовно зробив дитині анестезію. Направили результати обстеження невропатологу, потім направили до лікаря, який спеціалізується на лікуванні таких дітей. Зараз хлопчик лікується в Луцьку, лікування і частина харчування оплачується державою. Це те, що стосується допомоги у сфері здоров'я.

Але до депутатів міської чи обласної ради люди звертаються з різних питань. Наприклад, перше звернення було з Конятинської сільської ради в особі сільського голови Олексія Скрипчука. Просили посприяти у вирішенні питання ремонту доріг Усть-Путиля – Яблуниця і Конятин – Семаково. Унаслідок дощів і паводків дороги були зруйновані і стали небезпечними для руху транспорту. Після паводку пройшло сім місяців і ремонт доріг не проводилися. Як помічник, я написала лист, депутатське звернення в управління інфраструктури капітального будівництва та експлуатації доріг Чернівецької обласної державної адміністрації з проханням зробити ремонт цих доріг. Через два тижні прийшла відповідь, що ці дороги включені у перелік доріг, які підлягають капітальному ремонту у 2021 році. Тому також і інші дороги у Хотинському районі планують відремонтувати.

Були ще звернення, на п'ять з них вже є відповідь, а на три ще

відповіді немає.

Цю діяльність можна розглядати як управлінську у господарських сферах?

У різних сферах, наприклад, було звернення щодо факту пошкодження лобового скла автомобіля голови Берегометської ТГ Вижницького району. Крім того, що йому розбили скло, також на його адресу були погрози. Нам відповіли з головного управління обласної національної поліції Чернівецької області, що виконуються всі слідчі дії, відкрито кримінальне провадження щодо факту погроз і пошкодження майна. Також були звернення щодо відсутності в селах мобільного зв'язку. Ми зверталися у компанію Vodafone Україна і нам пояснили, в чому затримка. Потрібно відремонтувати дороги, укласти договір і буде відновлене мобільне сполучення.

Чи є щось політичне у Вашій діяльності?

Ні, тут ми не торкалися ще жодного політичного питання. Ми готуємо депутатські звернення й розглядаємо питання, які стосуються життєдіяльності населених пунктів, або району чи підприємства, або конкретно якоїсь людини. Навіть особисті питання окремих людей. Серед них немає жодного політичного.

Недавно ми планували благодійну акцію для багатодітних сімей, в якій беруть участь люди різних конфесій, депутати, спонсори. Разом зібрали 200 продуктових пакетів, і долучилася ще наша адвентистська церква, разом зібрали 280 подарункових пакетів з солодощами і фруктами. Акцію планували провести ще 11 березня, але через те, що в нас зараз «червона зона», цей захід відкладається. Так проводимо і благодійну роботу.

Як допомагає Ваша богословська освіта у Вашій теперішній діяльності?

У мене дві освіти: математичний факультет Чернівецького державного університету і богословська освіта, отримана в університеті Ендрюса. Я використовувала богословську освіту,

щоб викладати у Буковинському біблійному інституті, Східноукраїнському біблійному інституті, викладала і в Українському гуманітарному інституті.

Робити добро можна і без богословської освіти. Я знаю багатьох вірян, які роблять добрі справи, не маючи жодної наукової ступені. Але мені освіта допомагає у спілкуванні з людьми. Скрізь, де я з ними стикаюся, не зустрічала атеїстів, всі вважають себе віруючими. Коли я взаємодію з ними, вони завжди запитують, яка в мене освіта, де навчалася. Люди розуміють, що мають справу з фахівцем, з освіченою людиною. Тому що освіта дає володіння специфічною мовою, розуміння ситуації, яка складається.

Але у вирішенні важливих громадських питань одної богословської освіти замало, потрібні економічні, юридичні знання. Потрібно заглиблюватися у найрізноманітніші питання, знати законодавство. Хоч я не юрист, але стараюся і Бог мені допомагає.

Соціальна доктрина церкви закликає християн-управлінців керуватися біблійними принципами, щоб досягати добрих цілей в економіці, у політиці. Тобто, знання у своїй професійній сфері необхідні, але вони повинні поєднуватися з біблійними принципами.

Біблійні принципи повинні керувати людиною, без них людина жити не може.

Як у мене почалося. У 2005 році прийшов вантаж, який потрібно було розмитнити на три організації: баптистську церкву, адвентистську і Червоний хрест. Не могли розмитнити. У цей час в міському товаристві Червоного хреста було місце голови. Я тоді працювала у регіональному відділенні Адвентистської церкви (Буковинській конференції). Порадилася з керівництвом і дала згоду, щоб обійняти нову посаду. Після того майже два роки я працювала головою Червоного хреста, саме від цієї організації я була в комісії, яка розмитнює такі вантажі. І

подала вантаж не як від церкви, а від Червоного хреста. Поділили на три організації і почали багатьом людям надавати допомогу, там були і продукти, і одяг, засоби гігієни, і багато чого іншого. Я була заступником директора біблійного інституту. І ми розвозили медичні тумбочки, ліжка, медикаменти, постільну білизну, одяг людям. І я переконалася, що богословські знання дуже важливі, але без застосування на практиці вони не мають цінності.

Коли ми збирали гуманітарну допомогу, зустрілися з депутатами і помічниками депутатів міської ради. Вони запитували, хто отримуватиме цю допомогу, оскільки думали, що вона надається віруючим з адвентистської церкви. Я пояснила, що це допомога дітям з кризових сімей, сиротам, дітям з інвалідністю, дітям, які живуть з опікунами і батьки яких позбавлені батьківського піклування. Показала їм фотографії наших проведених акцій, ми робили мінімум на 100 осіб, максимум на 300, де роздавали одяг, продукти, солодощі. Запитували, хто дає списки, то ми пояснили, що нам їх дає Управління освіти, а до нього, у свою чергу, списки подає кожна школа. Вибирають найбільш знедолених дітей, які дійсно потребують допомоги. Ці благодійні акції проходять в домі молитви, куди приходять також вчителі, соціальні працівники, представники влади, під час акцій проводиться і духовна програма. Я все детально розповідала, як все проводиться, тому що було дуже багато запитань. Ми підтримуємо людей не тільки матеріально, а й духовно. Тоді ті, хто слухали, були вражені тим, що адвентистська церква проводить таку масштабну благодійну роботу.

Так само, коли ми готували і проводили програми здоров'я у школах м. Чернівців. Депутат Олег Чорний підтримує нашу діяльність, делегуючи лікарів для допомоги в медичному служінні. Багато з цих лікарів, можна сказати, наближені до церкви, тому що співпрацюють з нашими лікарями адвентистами. І коли ми проводимо ці програми, люди теж приємно вражені, що ми допомагаємо багатьом.

Слава Богу, що Слово Боже ми можемо сіяти різними способами.

Одне з моїх завдань – сприяти людям в отриманні допомоги від держави. В Україні кожна людина, яка хворіє, має право на допомогу від соціального захисту. Один раз на рік. Багато людей не знають про це, не знають, куди звертатися. Коли я бачу, що є люди, які мають таку потребу, я допомагаю їм оформляти документи і разом з ними подаю до соцзахисту, і їх ставлять на чергу. І залежно від свого діагнозу, від соціального стану вони отримують соціальну допомогу.

Також ще до коронавірусу ми неодноразово проводили великі благодійні концерти, які були спрямовані у двох напрямках. Перший – це допомога конкретній людині, яка має потребу в коштах на лікування онкозахворювань, заміну суглоба, сердечного клапану тощо. А другий напрямок – це збір коштів на продуктові пакети.

У 2020 році вперше в історії України така велика кількість протестантів з різних церков балотувалася на місцевих виборах. Ви згадували, що така тенденція була того року і серед адвентистів. Але деякі богослови висловлювали занепокоєння, бо вважали, що український протестантизм не готовий іти в політичну сферу. Казали, що їхня присутність при владі не вплине на покращення ситуації в країні, бо українські протестанти не сформували своєї політичної теології і мають викривлене уявлення про владу. Прокоментуйте цей момент.

Раніше в нашій країні церква і політика були далекі одне від одного. У 2008 році адвентисти провели біблійну пасторську конференцію в Українському гуманітарному інституті (м. Буча Київської області). На заході виступав Пардон Мванза, представник Генеральної конференції (Всесвітнього об'єднання) Церкви АСД. Він розповідав про те, що в його рідній державі 51 відсоток депутатів – адвентисти сьомого дня. Президент держави не адвентист, але його мати адвентистка. А віце-президент – адвентист. Там дуже багато законів приймається згідно адвентистських поглядів і держава від цього не постраждала, а тільки виграла. Якщо віруючі потрапляють у такі обставини, де вони можуть впливати на різних рівнях влади, висловити свою

точку зору, то це не є мінус, а плюс. Наскільки мені відомо, у 2020 році в Чернівцях до міських, районних, обласних організацій балотувалися вісім адвентистів. Хтось пройшов, хтось не пройшов, це не так важливо. Важливо, що на нас, адвентистів, звернули увагу, не тому що ми цього захотіли чи пропонували від себе. Ми не йшли від церкви.

Що стосується того громадського руху, в команду якого мене запросили, то я не є членом цієї партії, хоча й балотувалася від неї. Раніше був закон, коли міг балотуватися будь-хто. Але зараз дозволяється йти на вибори тільки від партії, тож я діяла у відповідності із законом. У громадському русі на обласному рівні лише 3 чи 5 членів партії, інші ж люди в команді – просто підтримують цю партію, але не належать до неї. Я спеціально не афішувала, але й ніде не приховувала свої погляди, що я адвентистка.

Я увійшла в п'ятірку людей, які набрали найбільшу кількість голосів. Але не знаючи специфіки роботи, вирішила бути помічником депутата. Що стосується роботи депутата чи помічника, ми маємо зі свого боку робити все, щоб людям було краще жити.

Найактивніші з українських протестантів ставлять за мету відстоювати християнські цінності в Україні, для чого створюють громадські об'єднання, намагаються впливати на політичний процес. Деякі вчені вбачають у цьому явищі спробу лобювати в політиці вузькі церковні інтереси. У той час як держава, кажуть критики, потребує дуже широких поглядів і бачення у найрізноманітніших сферах...

Я хочу сказати, що в нас церква і держава відокремлені одна від одної. Держава може давати поради, але втручатися у внутрішні справи церкви не має права. Так само й церква не може вказувати державі, якій їй бути, але як релігійна частина суспільства може здійснювати той чи інший вплив. Хотіли б ми цього чи ні, цей вплив є.

В Україні домінує православ'я, і ми бачимо, якщо йдуть трансляції якихось свят, то транслюють богослужіння у православній церкві, там присутні державні керівники і це показує, що певна церква має перевагу.

Тому якщо протестанти також змогли б впливати на якісь процеси в державі, я це не вважаю поганим. Сутність такого впливу (у тому числі з боку адвентистів) на політичному рівні чи на рівні міських, районних і обласних рад я бачу в тому, щоби діяти чесно при вирішенні якихось питань. Щоб не давати перевагу тим, хто при грошах, щоби рішення приймалися не так, як вони хочуть, а як буде справедливо за законом, щоби чесно вирішувалися питання і добре було для народу. Тому й мене запросили, і тому, я вважаю, представники Адвентистської церкви завжди будуть стояти за чесне вирішення питань. Присутність адвентиста в політичній сфері має бути вигідною не для церкви, а для того, щоб народу було краще жити. Ми не можемо запровадити церковну діяльність у міські районні чи обласні ради, але можемо сказати, що Церква адвентистів сьомого дня притримується чесного вирішення питання. І це впливає на людей і вони починають задумуватись. Якщо те чи інше питання вирішується в якийсь бік, то треба подивитися, кому це вигідно, чи буде це добре для людей, для міста. І це питання піднімають адвентисти.

Щодо політичної активності українських адвентистів, чи можна сказати, що вона стала вищою? Є люди, які готові балотуватися?

Так, є люди в церкві, які готові балотуватися, є і ті, які готові підтримати. Але є й ті, які не розуміють, нащо це, які взагалі не голосують. Я вважаю, що це неправильно. Тому що написано в Біблії, що ми маємо підкорятися існуючій владі, і якщо ця влада закликає нас до виборів, то ми маємо піти, навіть якщо не підтримуємо жодну кандидатуру. Але як члени даного суспільства ми пішли і брали участь у виборах. Що стосується міста Чернівців, то процент явки виборців був дуже низький. Хоча віруючі були більш активні цього разу, як почули, що наші брати і сестри балотуються. У нас свого часу

був депутатом Чернівецької міської ради 7-го скликання адвентист Сергій Босовик, який зробив багато добра для міста.

Що можна сказати про досвід святкування у 2017 році 500-річчя Реформації? Які уроки адвентисти взяли з цього?

Мій чоловік відповідав за намет, який розташовувався на Центральній площі, люди підходили, читали літературу. Кожного дня протягом року цей намет стояв, і люди могли дізнатися, що таке Реформація, коли вона була, для чого все це відбувалося. Дуже багато людей не знали цього всього, не знали, хто такі протестанти, але була проведена така організована просвітницька діяльність для чернівчан саме у центрі міста біля Міської ради.

Деякі віряни навіть звинувачували Адвентистську церкву, що через 500-річчя Реформації ми беремо участь в екуменічному русі, у діяльності римського папства, яке нібито і організувало святкування протестантами R-500, щоб їх швидше приєднати до себе.

Апостол Павло говорив, що з юдеями він був як юдей, з іншими людьми – як інший, при цьому не порушуючи принципи Божі. Так і тут: ми можемо разом з кимось щось зробити для людей, не порушуючи Закону Божого. Є межа, якої ми не перетинаємо. Коли ми допомагаємо людям, впливаємо на них, щоб вони розуміли сімейні цінності, здоровий спосіб життя, якщо ми це робимо разом з вірянами інших церков, то це не є екуменізм. Екуменізм – це якщо ми зневажили адвентистські принципи і перейшли на бік інших християнських церков.

В нашому ж випадку ми не поламали адвентистські принципи.

Чи більшість адвентистів у нашій країні добре розуміє принципи Реформації?

Не всі розуміють, оскільки в церкву приходять нові люди, не всі стовідсотково відвідують богослужіння, тому потрібно знову і знову нагадувати і навчати цих принципів, пояснювати, чому

ми протестанти і як зберігати їх.

Що б Ви побажали тим християнам, які живуть у час політичних криз, змін і потрясінь?

Я бажаю християнам більше досліджувати Слово Боже і триматися Його. Події, які відбуваються у світі, свідчать про те, що виконуються пророцтва. Потрібно дивитися на все через призму Другого приходу Христа. Буде все: збільшення захворюваності, зміна політики держави, землетруси, повені, гоніння... Але людина, яка утверджена в Богові, покладається на Нього і спокійно все сприймає, тому що знає, що Бог приготував для неї.

Запитання – Гнат Мєренков